

satte Udvalg, som navnlig omfatter København, Frederiksberg og nærmeste Omegn, synes jeg, der er god Grund til, forinden vi vedtager et Lovforslag som dette, at høre, hvad Kommunerne har at sige, ligesom vi gjorde, før vi vedtog Loven af 1910. Altsaa tiltræder jeg de Udtalelser, der er faldet, og anbefaler Sagen.

Indenrigsministeren (Rode): Da Sagen i Ministeriet naaede frem til mig til Forelæggelse, var den forberedt i alt væsentligt, saaledes som skildret i Anmærkningerne, nemlig ved Udtalelser af de i Spørgsmaalet særlig sagkyndige og ved Indstilling fra det Udvalg, som en af mine Forgængere havde nedsat. Paa det Tidspunkt var der, naar Sagen skulde forelægges i rette Tid, ikke godt Lejlighed til at foretage yderligere, og jeg for mit Vedkommende maatte ogsaa mene, at den Henvendelse og Indhentelse af Erklæringer fra samtlige Kommuner, som forrige Gang var meget naturlig og ikke blot meget naturlig, men nødvendig, er mindre nødvendig ved denne Lejlighed, hvor der jo kun er Tale om at stille Kommunerne frit overfor, hvorledes de vil behandle dette Spørgsmaal. Her er ikke Tale om at paalægge Kommunerne nogen som helst Tvang, men kun om at stille visse Midler til Disposition for de Kommuner, der ønsker at benytte dem.

Med Hensyn til Midlernes Anvendelse og Virkning søgte den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) en Oplysning om, hvorledes Loven havde virket. Nogen egentlig Statistik foreligger ikke i saa Henseende og kunde vel ogsaa vanskeligt tilvejebringes paa en saadan Maade, at den sagde noget af Betydning, men man kan jo dog maaske nok paa anden Maade skaffe nogle Tegn paa, hvorledes Loven har virket. Der er stillet 18,000 Kr. til Raadighed, og disse er anvendte fuldt ud. Af de 18,000 Kr. er anvendt ca. 6,000 Kr. paa Statens egne Ejendomme. Der er saaledes 12,000 Kr. til Raadighed for Kommunerne. For at disse kan blive stillet til Raadighed for Kommunerne, skal der skaffes det dobbelte Beløb fra anden Side. Der er altsaa gennem de Foreninger, der virker rundt omkring, ydet det dobbelte af 12,000 Kr. eller 24,000 Kr., saaledes at der i alt er anvendt 36,000 Kr. Naar disse Foreninger har kunnet tilvejebringe et forholdsvis saa stort Beløb som 24,000 Kr., tyder det paa, at de mener, at Foranstaltningerne er af Virkning. Der indsendes ogsaa stadig Be-

retninger om, hvorledes Midlerne bruges, og fra de Steder, hvor Foranstaltningerne har været foretagne paa grundig Maade, er der indløbet Beretning om, at Rotterne er udryddede med 80—90 pCt. Det er, hvad jeg i Øjeblikket kan sige om, hvad der foreligger i Ministeriet om denne Sag.

Man har drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen i § 1 om Kommunernes Ret til, naar de foretager Udryddelse af Rotter paa deres egne Ejendomme, da at kræve noget af Naboerne og paalægge dem en lignende Pligt, var tilstrækkelig. Naar det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sønne) sagde, at Sagen i og for sig syntes at være vendt om, idet der i Grunden i Indstillingen fra Udvalget af 1911 omtales væsentlig bebyggede kommunale Ejendomme, og Pligten kunde ogsaa udstrækkes til de andre ubebyggede Grunde i Kommunen, medens i Lovforslaget snarest det modsatte Forhold er til Stede, tror jeg dog ikke helt, at man kan sige dette. Udvalgets Indstilling er jo mere omfattende end Lovforslaget, men det peger dog særligt paa de Grunde, Pladser, Anlæg og Kirkegaarde, som Kommunen ejer, og hvor Kommunen selv er mest udsat for at huse Rottekolonier. Med Hensyn til de andre Ejendomme i Kommunen, hvor man skulde kunne paalægge Ejerne Pligt, nævnes alle private Ejendomme, navnlig ubebyggede, saaledes at det i alt Fald i sidste Led af Forholdet er den samme Kategori, der omtales.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) mente, at Loven ikke var tilstrækkelig omfattende, og syntes i saa Henseende at sympatisere med Udvalgets Indstilling, der jo gaar ud paa at give Kommunerne mere omfattende Beføjelser. Det er ud fra lignende Synspunkter, som er gjort gældende af det ærede Medlem fra Fyn (J. Pedersen), at jeg ikke har fremsat Lovforslaget, saaledes som Udvalget oprindeligt har indstillet det. Jeg har ment, at det vilde være tilstrækkeligt for Formålet, at Kommunen, naar den skred til Udryddelse paa sin egen Ejendom, havde Lejlighed til at sikre sig en Zone deromkring, for at ikke Foranstaltningerne skulde være ganske utilstrækkelige. At udvide den til hele Kommunen er naturligvis et Skridt videre, men til syvende og sidst er det jo heller ikke tilstrækkeligt. Det ærede Medlem sagde selv, at skulde der være fuldt ud det System i Sagen, som han i Grunden tager Ordet for, saa maatte det være over hele Landet, og det er for saa vidt rigtigt, fordi Rotterne ikke vilde respektere